

פניני עין חמד

יזכר לאלור ע"י בית הכנסת שכונת עין חמד - אגודת ציון

העלון מוקדש לרפואת ציון בן צ'חלה ולרפואת מאיר ישראל בן רחל ברכה

פְּרִשְׁת פְּקוּדֵי- אֵין דְּבַר הָעוֹמֵד בְּפְנֵי הָרְצוֹן

"וַיָּבֹאוּ כָּל אִישׁ אֲשֶׁר נִשְׂאוּ לְבּוֹ וְכָל אֲשֶׁר נָדְבָה רִחוּ אֹתוֹ" (שמות לה, כא)

שוכב על מקומו מבלי יכולת לזוז, הגם שידע, כי הרוצחים לא יתחשבו בו במאומה, שהרי כל רצונם היה לקרבתם לגבול גרמניה באופן מידי, ומי שלא עומד בקריטריונים, היו יורים בו תיכף ומיד.

והנה מספר הרב: "תוך מספר שניות מופיע אחד הרוצחים וזועק לעברי בפראות: 'מדוע אינך רץ?' וענית, שאיני יכול! הלה זועק לעומת: 'הנך יכול רק שאתה לא רוצה!' ראיתי כיצד הוא מוציא את אקדחו ואומר: 'כנראה שאתה רוצה כדור!'. התכוננתי לגרוע מכל והכנתי עצמי ל"קריאת שמע" אחרונה.

לפתע חלף על פניי אחד מחבריי, שהיינו קודם יחד וזעק לעברי: 'רבי, מה אתך? רוצ' קריאתו זו הפתאומית טלטלה אותי בחזקה והפיחה בי רוח חיות, כאילו התכנסו בי כוחות חדשים, קמתי ברגע האחרון. והמשכתי לרוץ באותו יום למעלה מעשרה קילומטרים. וכך ניצלתי."

הרבה כוחות נעלמים יש באדם, חובתו להוציאם מהכוח לפועל, וזה תלוי ברצונו של האדם, כדוגמא, אדם אחר יום עבודה מפרך, מרגיש עצמו בסוף היום באפיסת כוחות, והוא כעת צריך ללכת לשיעור תורה הקבוע. בוודאי, שברגע הראשון המחשבה, שאין כוח יש בה צדק, אבל ננסה למלא את חובותינו כלפי בורא עולם, ואז לא נבין, מה פירוש "אין לי כוח".

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי

רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

העלון מוקדש להצלחת

ציון ומאיר אברהם ובני משפחתם

כתב הרמב"ן: מדוע אומרת התורה "אָשֶׁר נִשְׂאוּ לְבּוֹ"? לומר לך שלא היה בבני ישראל אדם שלמד מלאכות אלו של בניית המשכן ממלמד או מאימון ידיו, אלא כל אשר מצא מטבעו לעשות כן, בא למשה לאמור לו, אני אעשה כל אשר אדוני דובר.

למדין אנו מכאן יסוד גדול, סוד ההצלחה לבניין בית מקדש לה', הייתה לא ע"י אנשים שהיו בעלי מקצוע, או אנשים שלמדו את מלאכת האומנות, דווקא מאותם אנשים שלא היו מאומנים במלאכת הצורפות והרקמה. ואדרבה אומר הרמב"ן: כי ישראל במצרים פרוכים בעבודת חומר ולבנים, שהרי ידיהם עסקו ברפש וטיט ולא יכלו לעשות אומנות דקה ויפה. ובכל זאת הם - ודווקא הם - הצליחו לבנות את מקדש ה', כי הם בעלי רצון, ותודות ליוזמתם הכבירה הצליחו לבנות.

מספר ר' גודל אייזנר זצ"ל על עצמו מהו כוח הרצון הטמון באדם. באחת הפעמים בתקופת השואה, בעת שהרוצחים האכזריים הריצו אותם ממקום למקום, ריצה של קילומטרים במצב גופני תשוש, נחלש כוחו, עד שהרגיש שאינו יכול להזיז את רגלו, כאילו תקפו שיתוק עד שנפל מוטל ארצה.

חבריו המשיכו לרוץ לפניו, והוא נשאר

ניתן להקדיש את העלון לע"נ, רפואה, פרנסה טובה, זיווג הגון, זרע בר קיימא למעוניינים, נא לפנות למערכת

העלון מוקדש להצלחת

י.מ.י.ש כדורי וב"ב יצחק אריאל בן טובה חגי פרזול וב"ב יצחק בן רחל ברכה מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים תומר בן חנית ציון ומאיר אברהם וב"מ ניסן משה בן חנה ליאור יהושע סומך וב"ב יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה עינת בת רחל ברכה שמעון בן זלפה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק דדש אורי דניאל בן איריס נועם בן איריס יוסף ליאור בן אפרת דליה רון בן איריס משפחת וולדן; מירי ואביעד מלכה

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רחית בת סימי סיון בת אסתר אילן בן ג'ולייט אילנה בת רוחמה חגית בת ז'ילה חיה איילת בת עשירה

זרע קודש בר קיימא

סיון בת אסתר אתי רחל מרים בת יהודית שמואל בן אסתר זרי כרמית בת יהודית נטלי בת יונית אורית בת רחל נועה בת ברכה מוריה בת שושנה

רפואה שלמה

הראשל"צ הר"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה הרה"ג יוסף שלום אלישיב בן חיה מושא הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א מאיה בת עדי אפרת דליה בת נעימה אורן בן אסתר סימה בת אולין יצחק בן עזרא יעקב בן ג'ולייט ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחיה- בריאות ואריכות ימים רחל בת זוהרה צביקה בן גולה נעם דוד בן סימה שירה שילת בת אורלי ז'ילה חיה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה דניאל בן עדי רפאל משה בן רחל יצחק בן לורה לאה אור בן עמי מזל בת חנה דב בן מזל ברכה בת ענה- בריאות ואריכות ימים ניסן בן נעימה מאיר ניסים בן חסיבה יהודה בן סעידה עינת בת רחל ברכה נעם יצחק בן רחל ברכה כל עם ישראל ***

העלון מוקדש לע"נ הגה"צ מרדכי צ'מח בן מזל צצוק"ל

כט אדר א' תשע"א 05/03/2011

פרשת פקודי שבת שקלים

הפטרה: (o) ויכרות יהושע-מלאכים ב' יא' (א) בן שבע- מלכים ב' פרק יב'

ש. חורף	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים	17:01	18:17	18:56
ת. אביב	17:18	18:18	18:53
חיפה	17:09	18:17	18:54
ב. שבע	17:20	18:18	18:55

שׂוֹאֵל וּמְשִׁיב בְּהִלְכָה - בְּרָכוֹת

מה מברכים על לחם שטיגנו אותו בשמן? ומהי ברכת צנימים, מצה מטוגנת וסמבוסק?

! ? סלסע

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

! ? תשובה

פרוסת לחם שטיגנו אותה בשמן, אם יש שיעור כזית בפרוסה שנטגנה, מברך לפני ברכת "המוציא לחם מן הארץ" ולאחריה ברכת המזון. כמו כן על צנימים מברכים "המוציא לחם מן הארץ", מכיוון שהיו לחם קודם לכן, אף שמתייבשים מאוד בתנור ומתפרכים בקלות, לא נפקע מהם דין לחם וברכתו 'המוציא'. אולם אם הבצק נילוש כעיסת לחם, אלא שלא אפו אותו בתנור אלא טיגנו אותו בשמן ללא אפיה, יברך עליו ברכת "בורא מיני מזונות". גם על סמבוסק, שעשוי כבצק לחם בלא תוספת בעיסה, אשר ממלאים אותו בחומוס ומטגנים אותו בשמן, מברכים עליו ברכת "בורא מיני מזונות". מצה רגילה, בשאר ימות השנה, מברך עליה "בורא מיני מזונות". ובוודאי, כאשר מטגנים את המצה בשמן, גם כן יברך מזונות.

זְכוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה

סח הרב הומינר מבני ברק, בשם בנו של הרבי מזוטשקא. פעם אחת פגש בנו של הרבי בחילוני קשיש, נכה. משותק בפלג גופו התחתון, מתנהל על כסא גלגלים. בראותו את בן הרבי, נזכר בשרשיו: "אל תראה אותי ככה, אני יודע יהדות מהי". וסיפר את סיפורו: בבית חרדי גדל, ונסחף באווירת התקופה. כשראה אביו שהוא עומד לאבדו, ביקשו בקשה אחת: "בוא אתי אל הרבי מבעלזא". למרות שנחרצת הייתה דעתו, שלא לשנות אורחותיו, לא יכול היה לסרב לבקשת אביו.

עמדו בתור שהתקדם לאיטו. לפניו קרטע נכה על קבים וכאשר הגיע תורו ונכנס אל הרבי, נשבר קולו מבכי. ברכו הרבי, ולנגד עיניהם ארע הנס: הנכה הזדקף, שמט את קביו, הניחם ליד הקיר ויצא קוממיות על רגליו. הגיע תורם. הרבי לא היה זקוק להסברים. מבט אחד הבהיר לו את המצב: "אני מבקש ממך דבר אחד", אמר, "שתשמור שבת", לכך הסכים. "אבל", הוסיף הרבי, "דע לך, שאם לא תשמור את השבת, הקביים האלו מחכות לך". האיום היה מיותר, הוא הבטיח והתכוון לקיים.

ואכן, פרק הוא עול מצוות, פרט לאחת: שבת שמר. בסערת מלחמת העולם שפרצה, בערבות סיביר אליהן הגלה, וכשעלה לארץ הקודש- שמר שבת. הקים משפחה וחינכה על אדני החילוניות, אך כשלעצמו שבת שמר. לא פסח ולא כיפור, שבת. מלחמת ששת הימים פרצה, חבלי ארץ שוחררו, החלה נהירה לסיני. באו בניו ובשרו: "יש הרשמה לטיול מארגן של עשרה ימים!" והוא: "שבת! - סעו אתם, אני נשאר". אמרו: "אבא, באמת. לא כשרות, לא חג ולא מועד. שבת!?! כולם נוסעים, ואתה תישאר בבית?!" ובאמת, מה יכול היה לומר? אישר את הצטרפותו. טיילו במרחבי סיני ועשו שבתם חול. בשבת הראשונה שחילל, מעד ונפל מצוק, נקע את חוט השדרה ושותק ממותניו ולמטה. כדברי הרבי: "אם לא תשמור את השבת, הקביים מחכות לך", מאותה שבת רתוק הוא לכסא גלגלים.

"אז אתה לא צריך לספר לי מהי יהדות, ומי הוא הרבי מבעלזא", אמר. ובנו של הרבי הביט בגלוי הראש ושאל: "ואתה עדיין חילוני?! והלא מניין שאב הרבי את כוחו- ממצוותיו ותורתו, מקדושתו ופרישותו, מכח בוראו! ומה כוחה של השבת, הלא מהמצווה עליה. חווית אמונה, חווית תוכחה, ואתה בחילוניותך עומד?"-עדיין לא מאוחר מדי...

בשעה טובה אנו עומדים בעז"ה יתברך להוציא לאור לזיכוי הרבים את הספר

"יקרה מפנינים" - חלק ד'

המרכז בתוכו את תוכן העלונים הרבים המוצאים מידי שבת בשבתו. בנוסף יכלול קונטרס שיחה על תהילים וספר תהילים עם פירושים.

הספר מלווה בהסכמתם של גדולי הדור:

הרה"ג עובדיה יוסף, הרה"ג אליהו בקשי דורון, הרה"ג יצחק יוסף
הרה"ג שמואל פנחסי, הרה"ג אליעזר ברלנד, הרה"ג בניהו שמואל
הרה"ג יצחק מאיר מורגנשטערן, הרה"ג משה חיוני, הרה"ג שלמה רוזנר
הספר מחזק מאוד באמונה וביטחון ומחדיר בלב הקוראים את אהבת ה' יתברך.

למעוניינים להנציח את יקירם, לרפואה, לזיווג הגון, לזרע קודש בר קיימא, לחזרה בתשובה, לפרנסה ולכל מטרה אחרת - נא לפנות לליאור 050 4115673

מנויים:

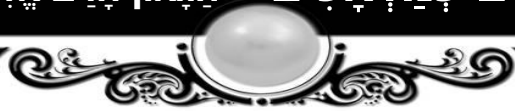
לקבלת העלון חנם
ב-email מידי שבוע
שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון,
חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון
רח' הבשם 26 א.ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה:

נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל' 054-7646633

הגאון הרב אליעזר גורדון זצ"ל: נולד בשנת ה'תר"א (1841) בכפר צירניאן הסמוך לעיירת סויר שבפלך וילנה. מחשובי רבני ליטא ומאבות עולם הישיבות הליטאיות. כיהן רוב שנותיו כאב"ד וראש ישיבת טלז. תחת ראשותו פרחו ישיבת טלז והפכה להיות הישיבה הגדולה והחשובה בליטא. במשך שנות שבתו בוילנה יצא לו מוניטין בתור "העילוי מסוויר".

בצעירותו למד בת"ת של סמרגון. עד מהרה התבלט בכישרונותיו ונשלח לישיבה שברנצ'יה הסמוכה לוילנה. משם המשיך ללמוד בקובנה. כבר בגיל 15 מונה ע"י ר' ישראל מסלנט להיות מגיד שיעור. בקובנה שימש כמורה צדק עד ה'תרל"ד (1874) ואז התמנה לרבה של סלובודקה. לאחר כחצי שנה התמנה לרבה של קלם בה הקים ישיבה שאליה נהרו בחורים מרחבי ליטא. בשנת ה'תרמ"ה (1885) התמנה לרבה של טלז. היה מן הראשונים בראשי הישיבות בליטא שהנהיג בישיבתו את לימוד המוסר. נודע כאחד מאבות שיטת ההבנה בלימוד הגמרא, אשר זנחה את שיטת הלימוד הישנה והתרכזת בהבנת היסודות והסברות וחקרה את שורשי ההלכות. הנהיג את הלימוד בעיקר בספרי הראשונים, הרמב"ן, הרשב"א והריטב"א וקצת מן האחרונים שאחזו בשיטת ההבנה כקצות החושן, נתיבות המשפט ור' עקיבא איגר.

לישיבתו נהרו אלפים מכל קצווי רוסיה. נלחם בתנועות ההשכלה וסבל קשות מהלשונותיהן ומתעמולה עוינת. ממיסדי תנועת "אגודת ישראל" העולמית והשתתף בוועידת הייסוד שלה בהמבורג. בשנת ה'תרס"ח (1908) פרצה שריפה גדולה שכילתה מבנים רבים, כולל את ישיבתו. בשנת ה'תר"ע (1910) נסע ללונדון על מנת להתרים כספים עבור בניין הישיבה שנשרף, שם נפטר מהתקף לב. נקבר בלונדון, אלפים ליוו אותו בדרכו האחרונה. נפטר במוצש"ק ד' אדר ה'תר"ע (1910). חי כ-69 שנים.

אביו: ר' אברהם שמואל. **מרבותיו:** ר' ישראל סלנטר. **נשותיו:** בתו של ר' אברהם יצחק נבייזר מקובנה (נישא ב-1856). בת גיסו הגביר הצדיק ר' ברוך ברוידא (זווג שני). **מתלמידיו:** הגאון ר' אלחנן בונם וסרמן הי"ד. הגאון ר' יוסף שלמה כהנמן. **מספריו:** תשובות רבי אליעזר (שני חלקים).

בימים הראשונים להיוולדו קרה אתו מעשה נסים ממש, הוריו הובילוהו מהכפר אל העירה סוויר לערוך שם את שמחת הברית. בדרך הרגישו, כי הילד איננו, והבינו כי **הכר עם הילד העטוף נשמט מעגלת החרף, כשהסוס רץ בדהרה במורד ההר.** מתוך בהלה העמידו את העגלה ויצאו לחפש את הילד. אחרי חיפושים מצאו את הילד בריא ושלם. מרחוק נראה זאב, שהגיח מן היער והריח במקום. ככה ניצל הילד הרך אליעזר עפ"י נס.

כאשר יצא טיבו בעיר ונתפרסם לאחד הגדולים שבחבורה (בהיותו בן עשרים), נשא לאשה את בת הרב הגאון ר' אברהם יצחק נויז'קי מו"ץ בקובנה (שלא ע"מ לקבל פרס), והמשיך לשקוד על התורה באין מפריע, כשעול הפרנסה מוטל על שכמ חותנו **כעבור שנים אחדות הורע מצבו של חותנו ולא היה ביכולתו לכלכל את שתי המשפחות** (ר' אליעזר היה כבר אב לשלשה ילדים).

בימים ההם הביאו לו כתב-רבנות מאלקסוט (פרבר קובנה). אולם חותנו לא רצה להיפרד ממנו, ולא נתן לו לקבל המשרה. אם כי מצבו היה דחוק ונטל החזקת שתי המשפחות הכביד עליו מאוד. אשתו הרבנית טענה כנגדו, ואמרה לו: **"עד מתי נחזיקו בביתנו, הלא קשה מזונותינו כקריעת ים סוף"** - ענה לה: **"הוי רעייתי, מי יודע מי מחזיק את מי, אנחנו אותו, או הוא אותנו בתורתו"**.

הדברים הללו חזרו ונשנו כשהביאו לרבי אליעזר כתב רבנות מהעיר אישישוק, נצחה דעתו של ר' אברהם יצחק, ורבי אליעזר נמנע מלקבל את ההצעה הזו. ורק כאשר נתפנה כסא הרבנות בסלובודקה, ונכבדיה פנו אל רבי אליעזר בבקשה לקבל את משרת הרבנות, **לא היה יכול עוד לסרב והסכים ר' אברהם יצחק לדעת אשתו.** אולם ביום שקיבל את הרבנות בסלובודקה, התחולל אסון. חותנו ר' אברהם יצחק חזר מבית המדרש וטלית ותפילין תחת זרועו, וכאשר דרכו רגליו על מפתן הבית, **נפל מלא קומתו ונפטר במקום.**

○ יפר ר' יצחק קווסובסקי עד כמה גדלה דביקותו של רבנו לתורה, שבה היו כל מעיניו תמיד, וממש לא פסק מלהגות בה: "ראיתי ונוכחתי בשעת ניסיון מר וקשה, שנתנסו בו רבנו וכל בני משפחתו, כי הנה חלתה פעם אחת מבנותיו הקטנות, ילדה נעימה ונחמדה, שהייתה חביבה על הוריה ביותר, ולמרות כל עמל הרופאים התגברה מחלתה מיום ליום. כל בני הבית עייפה נפשם מנדודי שינה ומהטיפול הממושך עם הילדה החולה, ולא היה בם ממש עוד כוח לעמוד על רגליהם, ובהיותי אני כאמור למעלה כאחד מבני הבית, הצעתי לפניהם, **שאני אלון לילה אחד אצל מיטת החולה, למען יוכלו המה כולם לנוח מעט"**.

"הלילה ההוא היה הלילה האחרון לחיי הילדה, כי בטרם בוקר נפחה את נפשה הטהורה, והנה בשעה שכל בני הבית היו רדומים, ואני הייתי יושב יחד עם עוד אחד מתלמידי הישיבה על יד מטת החולה, והיינו לומדים בדממה ושומרים על יציאת נפשה, היה אז רבנו יושב לו בחדרו וניעור כל הלילה, והיה עוסק בעריכת תשובה להלכה להשיב באיזה עניין נחוץ ותכופ, ובמשך הלילה הארוך נכנס פעמים אחדות לחדרה של החולה, שנמצאה כבר במצב של גסיסה, והיה שואל אותנו על מצבה, ואם כבר הגיעה שעה יציאת הנפש, כי אז הלא צריך יהיה להפסיק את כתיבתו בדברי תורה."

"כשנכנס בפעם אחרונה ומצא אותה בשעת יציאת הנפש, עמד על רגליו וברך ברכת דין האבות בהתרגשות הנפש, ממש כמצווה עלינו מפי חכמינו ז"ל לברך על הרעה, כשם שמברכים על הטובה, 'והיינו לקבלה בשמחה'. המראה המחריד הוא עשה עלי רושם כל כך כביר, עד כי גם עתה אחרי עבור כמעט יובל שנים, אני רואה בחזון רוחי את רבנו הגדול, כשהוא עומד על יד מיטת בתו הנחמדה בשעה שהיא נפרדת ממנו לנצח, ומלווה אותה על דרכה לגנזי מרומים בברכה נלהבה!"

להלן סיפור מופלא ביותר, שהובא באדיבותו של ידידי ורעי, ר' עודד מזרחי, המופיע באתר ברסלב. סיפור שיש בו כדי ללמדנו מהי כחה של צניעות, ומה רב חשיבותה בשמים, ולהלן הסיפור מפי בעלת המעשה:

"חשבתי לעצמי, הנה עוד סדר ערב רגיל בביתנו: ארוחת ערב, מקלחת, צחצוח שיניים, עוד כמה נדנודים של הילדים בסגנון 'אמא, אני צמא', 'אמא, תגידו אתי קריאת שמע' ו'אבא, הוא מציק לי'. בצחצוח השיניים לבני הקטן בן החמש הדברים החלו להשתבש. בעוד אני מצחצחת ביסודיות את שיניו, הבחנתי לפתע בבליטה תחת לשונו. שאלתי אותו בבהלה: 'נעם! מה זה?!'. הלכנו לאבא לאישור האבחון - יש לילד בלוטה מכוערת תחת הלשון, וזה לא נדמה לי".

"קבענו תור לרופא ילדים ומשם לרופא א.א.ג, בית חולים, צילום M.R.I. אין הרבה מקום להתלבטויות: נקבע תור לניתוח. בתחילה הרופא מסביר שמדובר בניתוח די קל ונפוץ ללא סיבוכים, ולעיתים אף הבלוטה הקרויה ציסטה או רנולה (על שם הבלוטה שיש לצפרדע תחת סנטרה) ייתכן ותיעלם מעצמה. 'בעזרת השם', אני מוסיפה".

"איני יודעת מדוע, הרופא היה צריך לקלקל את האווירה הטובה שמדובר בטיפול בסדר גודל של סתימת שן סטנדרטית, אבל בביקורת הבאה כבר העלה כמה סיכונים באוזני הילד (בן החמש וקצת) עד שהילד המבוהל לא הסכים לשוב יותר לבית חולים, משום מה. באותה הזדמנות העלה הרופא כי ייתכנו סיכונים ופגיעה בעצב בפה בצורה כזו או אחרת, בקיצור – סיפור".

"נעם הינו בן זקונים מתוק ויקר במיוחד. הוא נולד חודשיים וחצי לאחר פטירתו הפתאומית ממחלה של אבי היקר וקרובי על שמו, ביום הברית של נעם ישראל ציינו בדיוק שנה לתאונת דרכים קשה מאוד, שהייתי מעורבת בה וניצלתי בדרך נס שלא תיאמן - הייתי כלואה ברכב, הפוכה על ראשי, וכל פציעתי הסתכמה בניתוח פשוט בשתי אצבעותיי".

"הנני עוסקת במוזיקה והפקת אירועים, לפני מספר שנים החלטתי להוציא מעט פוני מכיסוי הראש בגדר ההלכה. כעבור תקופה רציתי לכסות שוב את הפוני, אבל קשה כוחו של הרגל..."

"באחד מהימים התקשרו אליי מבית ספר חב"ד באלעד להפיק אירוע לאימהות ובנות בשילוב קטעי דרמה ואימפרוביזציה עם הקהל. נסעתי לחברתי הטובה אסתר, שחקנית מוכשרת ביותר ויראת שמיים, לעשות עמה חזרות. תוך כדי חזרות אמרתי לה: 'את יודעת מה, אני מקנאה בך! אין לך בכלל התלבטות אם לכסות את כל השיער או לא, פשוט הכל בפנים'".

"אסתר, אישה לבבית במיוחד, אמרה לי מיד: 'יעל, מה את צריכה בכלל פוני?! הרבה יותר יפה לך בלי פוני'. היא המשיכה להרעיף עלי מחמאות. אני, שרציתי להכניס את הפוני כבר תקופה ארוכה, ניצלתי את הרגע ואמרתי: 'מכוער לי בלי פוני! אבל אכניס את הפוני לרפואת בני, ואם בעזרת השם תיעלם הרנולה והניתוח יתבטל, אעשה לקדוש ברוך הוא 'שיווק ופרסום' ואפאר שמו ברבים'. אסתר חיזקה את ידי ובירכה אותי, ואני רק קיוויתי שהפעם אעמוד בזה".

"בסיום החזרות עם אסתר נסעתי להנחות בת-מצווה ומשם היישר לביתי שבשומרון. למחרת בבוקר הערתי את הילדים ועזרתי להם להתארגן לבית ספר ולגן-בגדים, אוכל וצחצוח שיניים...התבוננתי בפיו של בני: 'הבלוטה נעלמה! מה?! נס?! כל כך מהר?! לא יכול להיות!' החלטתי לשמור את המידע לעצמי ולא לגלות לאף אחד, כדי להימנע מגיחוך יתר על חשבוני. בהמשך הבוקר התקשרתי לאסתר לעדכן אותה על הצלחת הערב, להודות לה ו... לא הצלחתי, שלא לספר לה על הנס. התלהבנו והתרגשנו כמו שרק אימהות שעברו הרבה בחייהן עם בניהן יכולות להתלהב".

"נעם חזר מהגן והבלוטה איננה. קראתי לבתי בת השלוש עשרה וחצי לשאול אותה מה דעתה על מצב הבלוטה, שעד אז רק הלכה וגדלה מיום ליום עד שכבר יכלו לראות אותה תחת סנטרו. בתי הציצה לפיו ואמרה בתדהמה: 'אמא, הבלוטה נעלמה!'. קראתי לבעלי כשאני מחוזקת מדבריה. הוא לא התלהב במיוחד וקבע: 'לא משהו... קצת יותר טוב, אולי...!'. לאחר שתי ביקורות אצל הרופא, בוטל הניתוח".

"למרות שאני שכחנית מצטיינת, לא הצלחתי לשכוח את חלקי ב'תנאים': אני אכניס את הפוני לרפואת בני, ואם הבלוטה תיעלם אפרסם את הנס, עכשיו הגיע תורי בהסכם ומעשה זה מתפרסם לשם שמיים להאדרת שמו יתברך לעולם ועד. היום אין לנו קורבנות על מנת להתקרב לה', כל הקרבה של תוספת צניעות (לפי ההלכה כמובן, אין צורך בהמצאות נוספות) הינה כקורבן לפני ה' והתקרבות אליו".

הנשים אינן יודעות כמה מפסידות. אם היו יודעות כמה ברכה טמונה בכיסוי הראש. אישה המכסה את ראשה – מביאה ברכה לביתה, קדושה לבית, עשירות לה ולבעלה, זוכה להבטחה, שבניה יהיו גדולים בדור! ומקרבת את הגאולה! ושכרה בעולם הבא גדול ונשגב לאין ערוך ולאין שיעור, שאי אפשר בכלל לתאר. על כל צעד ושעל, שהאישה הולכת בכיסוי ראש – זוכה לשכר רב ונשגב. הקב"ה משרה בביתה את השכינה והברכה!

<p>הרב מנחם בצרי בן ויקטוריה זצ"ל משה כרמלי בן נעימה ז"ל אביבה בת אירין ע"ה אסתר בת נעמי ע"ה חנייה ז"ל בן יעקב ויהודית הי"ו אביחי בן אסתר ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל אודיה ע"ה בת יפה יהודה יפה כהן בן טוטי ז"ל</p>	<p>הרב אטון שבתי בן אסתיא זצ"ל משה בן עליזה ז"ל יוסף מלכה בר סעדה ז"ל משה בן רוזה ז"ל מצליח בן אסתר ז"ל אינס בת מאירה ע"ה נעימה בת גורג'יה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל יצחק ששון בן אסתר ז"ל</p>	<p>לע"נ תנצב"ה</p>	<p>הרב יצחק כדורי בן תפאחה זצ"ל יעקב בן סלימה ז"ל שמאל בן רבקה ז"ל נעמי בת כותן ע"ה עליזה בת שמחה מרילי ע"ה דוד בן רחל ז"ל ברוך בן ורדה ז"ל אדוארד בן ציון ז"ל דני בן אסתר ז"ל</p>	<p>הרב שמאל דרזי בן שמחה זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל עמרם בן חנה ז"ל סוליקה מלכה בת עישה ע"ה אברהם בן יונה ז"ל מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל אורי בן מרים ז"ל גאולה בת טובה ע"ה כל נשמות עם ישראל</p>
---	---	------------------------	--	--